

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Die 24. Augusti. In Festo S. Bartholomæi Apost.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

Frumentum desiderat nubes, & nubes spargunt lumen suum; qua lustrant per circuitum quocunque eas voluntas gubernantis duxerit ad omne quod praeceperit illis super faciem orbis terrarum.

ff. 60. Sic de Apostolis & Apostolicis viris dicitur; Qui sunt isti qui ut nubes volant? At sic volando per uniuersum orbem & per tot varia tuorum ministeria munerum, nonne pietatem colere aut deuotionem conservare poterant; voluntatem suam ita obfirmando inter illas varietates, ut in uno Deo una eademque persisteret? In omnibus tribulationem patimur, inquit unus pro omnibus, sed non angustiamur; a portamur sed non destituimur, semper mortificationem IESV in corpore nostro circumferentes. Et post multa; Propter quod non deficimus: sed licet is qui foris est, non ster homo corrumpatur, tamen is qui intus est renouatur de die in diem. Sicque nos idem omnes efformabat, ut exhiberemus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patientia, in necessitatibus, in angustiis, per arma iustitiae, a dextris & a sinistris; & quae ibi plura prosequitur.

2. Cor. 4. Ibid. 6. Serm. 43.

Sic sanctus etiam Bernardus exemplo sui nos provocat ad habendam memoriam patientis Christi & conservandum ubique pietatis affe-

ctum. Hunc & vos, dulcissimi, tam dilectum fasciculum colligite vobis, hunc medullis inserite cordis, hoc munite aditum pectoris, ut & vobis inter ubera commoretur. Habete illum semper non retro in humeris, sed ante praeculis, ne portantes & non odorantes, & onus premat & odor non erigat. Mementote quia accepit eum Simeon in ulnas suas, Maria gestavit in utero, fovit in gremio, sponsa sibi inter ubera collocavit. Et post pauca: Exemplo ergo sint vobis ut & vos similiter faciatis. Si enim ante oculos habueritis quem portatis, pro certo videntes angustias Domini, levius vestras portabitis, ipso auxiliante Ecclesia sponso qui est super omnia Deus benedictus in saecula.

DEO gratias qui dedit nobis victoriam per D. N. IESVM CHRISTVM, itaque fratres mei dilecti, stabiles estote & immobiles abundantes in opere Domini semper.

1. Cor. 15.

Vide in 2. parte, Fer. 5. Sexagesimae. Et Fer. 3. Octav. Ascensionis, Ubi haec habetur Veritas,

Sic internis externa sunt temperanda, ut neutrum eorum importune, & utrumque opportune sibi cedat.

IN FESTO S. BARTHOLOMAEI APOSTOLI.

Die 24. Augusti.

Detracta pelle hostiae, artus in frustra concident. Levit. 1.

VERITAS PRACTICA.

I. PUNCTUM.

Mortificatione potius tibi sunt omnia subtrahenda, quam quid mortificationi detrahendum.

HOC habuit sanctus Bartholomaeus Apostolus in suo Martyrio eximium & singulare, ut, sicut antiquitus hostia iubebatur offerri, detracta pelle, & in partes concisa, sic ille inaudito supplicio post innumeros jam exanthlatos labores in ceteriori India & in maiori Armenia pro Christo, passus est sibi vivo pellem detrahi & caput abscondi, sicque se velut viventem hostiam Deo immolavit. O quale hominis pectus, quale animi robur, & amoris divini fortitudo! Nam si Josephi fidelitas in Dominum suum, si Jonathae amor in Davidem commendantur, quod ille pallium, hic tunica deseruerint; quanto maiori dignus commendatione & praeconio sanctus hic Apostolus qui pellem qui sanguinem, qui caput, qui vitam & omnia sua Domino tam horrendis modis consecravit?

Gen. 39. 1. Reg. 18.

RATIO EST, Quia mortificatione potius tibi sunt omnia subtrahenda, quam tibi vera desit & Christiana mortificatio.

Sed si quid quoquo modo mortificationi detrahatur, tibi vera & Christiana desset mortificatio.

Ergo mortificatione potius tibi sunt omnia subtrahenda, quam quid mortificationi detrahendum. Quod tamen rarum est, & exemplo huius sancti Apostoli excitandum.

O quantum poterat & valebat in Beatis illis
viris amor Christi, pro quo talia tam libenter
paterentur! O quantum illa tanta quæ pro Chri-
sti amore passi sunt, deberent animos nostros
commovere ad hunc Christi amorem in nobis
excitandum, & aliquam animi nostri testificatio-
nem exhibendam? Propterea hęc veritas propo-
nitur expendenda, quæ quantum fieri potest
cum gratia nos ad exemplum huius sancti Apo-
stoli conformes omnino faciat, per suam illud
habendo, *Quod mortificatione potius nobis sunt
omnia subtrahenda, quam quid mortificationi
detrahendum.* Quod ne in primo ad tu nimis no-
vum & arduum videatur, hoc ipsum est quod
commendabat ille Romanis qui ait: *Obsecro ita-
que vos fratres, per misericordiam Dei, ut exhi-
beatis corpora vestra hostiam viventem, sanctam,
Deo placentem, rationabile obsequium vestrum.*

Rom. 12.

Ratio verò quæ afficitur, valde est conside-
randa, quod quæ spectant ad hanc materiam de
vera mortificatione minus forte nota, dilucida,
& in quotidianam praxim adducat. Cum enim
prima propositione dicitur mortificatione po-
tius tibi omnia subtrahenda quam tibi desit
vera & Christiana mortificatio, manifestè in-
dicat: ut falsam quandam esse & non Christianam
mortificationem, ac proinde quænam sit vera,
quænam falsa, necessariò declarandum. Sic autè
est, non omnes qui se cruciant aut mortificant,
verè se mortificatione exercent.

3. Reg. 18.

L. 6. de In-
sit. c. 7.L. 2. de Mo-
rib Ma-
nich. c. 13.Terullia-
nus anno
200.

Quantum se cruciantur Prophetæ Baal, refert
sacra Regum historia, Quantis se Athletæ dive-
xarent modis, ut in stadio palmam possent con-
sequi, scribit fuse Cassianus in institutis. Quanti
laboris esset patiens perduellis ille Catilina,
quamque Apostolis nostris pene similis in labo-
rando, narrat sanctus Augustinus in libris de
moribus Manichæorum. Quam multi fuerint hæ-
retici qui Catholicos arguebant quasi Psychicos
& animales quod non ita jejunarent ac ipsi, satis
compertum est in Ecclesiasticis authoribus.
Quam multi etiam nunc in mundo laborant di-
vitiis conquirendis, & rebus augendis domesti-
cis! Itane verò propterea quis sanus dicat veram
illos habere mortificationem? Cur porro? Quia
hęc est sola vera mortificatio quæ nos totos
Deo subjicit propter ipsū Deum. Quantumcun-
que illi se divexarent non se totos sed ex parte tā-
tum; non propter Deum sed ex naturali cupidi-
tate aut alio pravo motivo se continebant. At
verò qui verè, qui ex animo, qui ex virtute sese
mortificat, sese totum Deo subjiciat necesse est,

aut virtus non est: *Habentes speciem quidem pie-
tatis, virtutem autem eius abnegantes.* 2. Tim. 6.

Dicitur autem hęc mortificatio Christiana,
quia Christus eam docuit verbo & exemplo:
quia Christiani eam profitentur, jam inde à Ba-
ptismo ubi omnibus morimur, ut Christo soli
vivamus quia sic complantati facti similitudini
mortis Christi, sic & eius resurrectionis juncti:
Quia sic vetus homo noster exiit, crucifigi-
tur, & moritur, ut novus induatur & vivat in no-
bis: Quæ omnia quam sine Christiani officij nul-
lus ignorat. Ac proinde postquam Apostolus
monuit: *exhiberemus corpora vestra tanquam
viventem hostiam,* addit proximè: *sanctam, Deo
placentem, Quasi diceret, Deo sacraram & placi-
tam, neque ob alium finem excogitaram. Quod
& confirmat expressius, statim addens: Et nolite
conformari huic saculo, sed reformamini in novi-
tate sensus vestri, ut probetis quæ sit voluntas
Dei bona, & benelacens, & perfecta.*

Rom. 6.

Ibid. 1a.

Ex quibus ipsa etiam prima propositio satis
apertè patet, quod fatius esset tibi perire omnia
& mortificatione subtrahi, quam tibi verè deesse
& Christianam mortificationem. Cū enim solè
hęc sit vera mortificatio, si tibi hęc deesset, tibi
omnis deesset, & planè immortificatus habere-
ris; nam quantumcunque alius te torqueres &
vexares, tantò esses miserior, quantò plura incō-
sultò, non verè, non Christianè patereceris. *Tanta
passi sine causa!*

Gal. 3.

Adde quòd sine vera mortificatione, nulla est
Christiana virtus, nulla religio, nulla Christi ser-
vitus, nullū Dei obsequiū; velle ne te illo redigi?
Nonne malles tibi potius perire omnia quæ Chri-
stianā virtutem & religionem? Nonne cum Apo-
stolo tam sæpe dicitis: *Quis nos separabit à Cha-
ritate Christi? Tribulatio? An angustia? An fa-
mos? An nuditas? An periculum? An persecutio?
An gladius, sicut scriptum est, quia propter te
mortificamur tota die, astimati sumus sicut oves
occisionis. Sed in his omnibus superamus propter
eum qui dilexit nos.* Itane sentis ex animo?

Rom. 8.

I L P U N C T U M.

SED si quid quovis modo mortificationi detra-
heretur, tibi hęc vera & Christiana deesset
mortificatio.

Quæ nempe parte detraheretur, nō esses sub-
jectus Deo: quantumcunque autem sit illa pars
tuī modica & exigua, qua non sis subiectus Deo,
veram & Christianam à te auferet mortificationem
quæ in eo vera & Christiana est, ut audivisti,
quod totum hominem, totum inquam, nullā
proptus

promus exclusa parte subicit Deo; nam illum Deo subicit tanquam mortuum, tanquam hostiam, tanquam holocaustum, quæ sanè Symbola nullam hominis partem excludunt. *Hæc custodias sine præiudicio, nihil faciens in alteram partem declinando.*

Non enim ita spectatur, sicut alibi est demonstratum fufius, quid mortificando dones quam quid non dones, quam quid reserves, si quid restet ad totum donandum, quod totum tam religiose quæritur, ut si desit ex aliqua parte, totum desit quod dandum erat, & nihil est datum. Nam hoc unum in hoc dono spectabatur ut in eo totum daretur; *Quia ego Dominus diligens iudicium, & odio habens rapinam in holocausto, quantumcunque minuta sint & pauca quæ dantur, si nihil superest, sat magnum & dives est donum, quia totum est quod Deus quærit: sed hoc etiam ita quærit, ut, quantumcunque magna & numero & pondere dederis, si totum non dedisti, nihil dedisti. Anania, nonne manens tibi manebat, & venundatum in sua erat potestate? Quæ sunt intelligenda de his ad quæ vel voto vel ex aliqua virtute obligamur si quæ pars desit, peccatur; & quantum peccato Deus offenditur, tantum offendi dicendus est illo partis defectu quæ debebatur, vel ex voto vel ex alia quavis virtute.*

Atque hoc ipsum est quod accidit, quando quid mortificationi necessaræ ad virtutem detrahitur: hoc ipso enim quo quid deest mortificationi, virtus deest: & defectu virtutis, vitium est, peccatum est, Dei offensa est; ac tum apertè patet quàm longè abfit vera & Christiana mortificatio, quæ peccatum omne proficiat. *Incircumcisi sunt corda.*

Accedit quod licet abesse culpa, quando tamen mortificationi pars aliqua detrahitur, vix aut ne vix adest vera mortificatio; quia pars illa quæ detrahitur, sæpe est gratior Deo, sæpe minus fuisset detrahenda, sæpe magis eras ex illa mortificandus parte. At vera mortificatio quod Deo magis placet, magis spectat & præfert cæteris, aut non est vera. *Et hoc oro, inquit Apostolus, ut charitas vestra magis ac magis abundet in scientia, & in omni sensu ut probetis posteriora.*

Denique vel propter Deum te in cæteris mortificas paribus; præterquam ista, quæ mortificationi detrahitur; vel non propter Deum. Si propter Deum, ais, cur non æquè hanc illi sacrificas partem quam ex æquo vellet cum aliis? Aut si non propter Deum, quod verius est, non

ne tum evidenter deest vera & Christiana mortificatio quæ solum Deum spectat? *In omni bonitate, & iustitia, & veritate: probantes quid sit beneplacitum Deo.*

III. PUNCTUM.

MORTIFICATIONE igitur tibi sunt omnia potius subtrahenda quam quid mortificationis detrahendum: Quia deesset alioquin vera & Christiana mortificatio, quæ totum ita subicit hominem Deo, ut nisi sit illi totus subiectus, non sit vera mortificatio, neque ex consequenti vera ulla virtus aut vera ulla religio, quibus bonis conservandis si necesse est omnia mortificatione subtrahi, nonne in hanc mortificationem potius consentiendum est quàm in talem bonorum iacturam, quæ virâ ipsa longè debent esse cariora? Ergo, inquit Apostolus, *debitores sumus non carni, ut secundum carnem vivamus. Si enim secundum carnem vixeritis, moriemini: si autem Spiritu facta carnis mortifica veritis, vivetis.* Hæc est videlicet tam vera Christiani vita, quam vera est animæ vita, Deus! neque enim aliter verè & perfectè vivit in anima seu in homine Deus, nisi sit illi homo ex omni parte subiectus; sicut anima non viveret in toto corpore, si quæ pars esset corporis vitæ capax, quam non animaret.

Quàm autem verè Deus sit animæ nostræ vita, rectè & apertè S. Augustinus. *Dicebat Epicurus, mihi frui carne, bonum est. Dicebat Stoicus, mihi frui mea menta, bonum est. Dicebat Apostolus, mihi autem adharere Deo, bonum est. Errat Epicurus, fallitur Stoicus. Tunc enim rectè anima vivit, si non secundum carnem, non secundum seipsam, sed secundum Deum vivit. Sicut enim anima carnis, ita Deus anima est vita.*

Velle te non in te toto vivere animam tuam? Et velle Deum tuum non in te toto vivere! Hoc est amare animam suam plusquam Deum, hoc est fovere animale suam vitam plusquam divinam; hoc est indignum esse Christiano nomine, & ipso Christo Domino dicenti tam apertè: *Qui non accipit crucem suam, & sequitur me, non est me dignus.* Vide in singulis partibus, verbo *Mortificatio, Crux.* Præsertim verò in 1. parte, in Comuni de sanctis Martyribus, In 2. ubi de Passione Domini, tota ferè Quadragesima. In 3. Per. 5. Hebdom. 2. Ubi hæc proponitur veritas:

Satius esset nullo die velle vivere, quam non omni die, velle cum Christo mori.

Ephos. 5.

Rom. 8.

Serm. 13.
de Verbis
Apostoli.

Matth. 19.

IN